

18 06 2019

Иқдоми беназири Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дар мавриди баргардондани 84 кӯдак ва ноболиги тоҷик, ки бо волидони гумрохшудаи худ дар Ироқ қарор доштанд, ҳам дар дохил ва ҳам дар хориҷи кишвар таассуроти амиқро дар дили миллионҳо нафар боқӣ гузошт. Зеро кӯдакону наврасони ба Ватан овардашуда, фарзандони аъзои гурӯҳи ба ном «Давлати исломӣ» мебошанд, ки дар ҷангҳои Ховари Миёна, баҳусус Ироқ, кушта ва ё зиндонӣ шуда, то ин дам дар шароити нугувор ба сар мебуданд.

Ин ташаббуси инсонпарваронаи Пешвои муаззами миллат дар сатҳи байналмилалӣ низ мавриди ситоишу пайравӣ қарор гирифта, бори дигар гуманизму инсондӯстии дарачаи олии Сарвари давлатро собит сохт. Гузашта аз ин, исбот шуд, ки Президенти махбуби кишвар нисбат ба тақдирӣ ҳеҷ як нафар шахрванди ин сарзамин бетараф нестанд ва дар идомаи талошҳои босамари худ, иқдомеро рӯи даст гирифтанд, то тифлонӣ маъсуму бегуноҳ дар паноҳи давлат бошанд.

Ман аз бардоштҳои шахсии худ дар баробари ин иқдоми башардӯстона бовар ҳосил намудам, ки чунин муносибати некбинонаи Сарвари давлат эътиқоду ихлоси ҳамагонро як бар чанд меафзояд ва дар таърих бо хотираҳои нек сабт мешавад. Мо ибораҳои халқӣ “дар сояи давлати касе будан”, “дар паноҳи давлати касе будан” - ро бисёр истифода мебарем, ки рамзист. Вале, борҳо амалан дидем, ки “соя”- ву “паноҳ”- и Сарвари ғамхори кишварамон барои ҳама аст. Ин арзиши воло дар вучуди Пешвои ҳақиқӣ буд, ки баробари ба даст гирифтани зимони давлатдорӣ дар давраи басо мушкили таърих роҳи фардои миллатро рӯшан сохт. Агар ба таърихи кушишу талошҳои Пешвои муаззами миллат назар андозем, хайрати абармардоне чун Раиси вақти Ҷумҳурии Исломии Афғонистон марҳум Бурхониддини Раббонӣ ва шахид Аҳмадшоҳи Масъуд нисбат ба қорномаҳои бебокони Сарвари мо ба хотир меоянд. Онҳо аз он дар хайрат буданд, ки замоне Эмомалӣ Раҳмон чон ба қарб гирифта, ба муқобили тире тӯфанг бо дастӣ холиву дили пок барои мулоқот бо муҳолифон ба Афғонистон рафтанд. Ин ду марди бузург, ки таҷрибаи зиёди ҷангиву муохидавӣ доштанд, бовар накарданд, ки воҳӯрӣ хуб меанҷомад. Вале иродаи қавиву беназири Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дастболо шуд ва ниҳоят мо ба сулҳу ваҳдати қомил даст ёфтем. Ҳамчунин, тамоми гурезаҳо ба Ватан баргардонда, ба зиндагии ошошта фаро гирифта шуданд.

Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ - Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

мухтарам Эмомалӣ Раҳмон нисбат ба фарзонагону шахсони номвари миллат таваччуи амик зоҳир намуда, онхоро ҳамеша дастгирӣ мекунад. Ин аст, ки ҳамеша дар сафарҳои дохиливу хориҷашон бо онҳо дидору мулоқотҳои хоса анҷом медиҳанд. Мо дар ёд дорем, Сарвари давлат зимни сафари ба Федератсияи Россия бо Нависандаи халқии Тоҷикистон марҳум Сотим Улугзода мулоқот намуда, аз ҳолу аҳволи эшон пурсиданд ва зери парастории Ҳукумати ҷумҳурӣ қарор доданд. Барои аз ИМА ба зодгоҳ баргаштани Шоири халқии Тоҷикистон Бозор Собир мусоидат намуданд. Академик Акбар Турсонро низ аз Амрико ба Ватан оварданд. Ба ин монанд, дахҳо мисол метавон овард, ки аз Сарвари ғамхору Пешвои ҳақиқии халқ будани мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дарак медиҳанд.

Инак, рӯйдоди мавриди назар касеро бетараф гузошта наметавонад, ки Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон нисбат ба фарзандони шахсони ғумроҳу фирефташудае, ки ба номи давлату миллат иснод оварданд, чи амали хайреро раво диданд. Ин аст макоми олии Сарвари халқ будан, ки барҳақ, боиси ифтихору сарфарозии мо мардуми Тоҷикистон аст, ки чунин Пешвои оқилу ботақдир дорем.

Туграл ШОКИРОВ, сокини шаҳри Хучанд